

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžr/82/2016
Identifikačné číslo spisu: 4012200548
Dátum vydania rozhodnutia: 14.12.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:4012200548.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Krajský prokurátor v Nitre, Krajská prokuratúra Nitra, Damborského 1, Nitra, proti žalovaným v 1. rade: Okresný úrad Nitra, odbor opravných prostriedkov, referát pôdohospodárstva, Štefánikova trieda 69, Nitra, 2. rade: G. N., L. č. XXX, 3. rade: C. L., ul. C. K. XX, R., 4. rade: G. N., U. 4, S. nad Q., 5. rade: Ing. E. T., M. XXX/X, D., 6. rade: Y. T., L. XX/XX, D., ČR, 7. rade: N. H., T. XX, S. nad Q., 8. rade: G. T., Q. XX, S. nad Q., 9. rade: Ing. G. T., M. R. H. XXX, S. nad Q., 10. rade: K. B. C., T. XX, S. nad Q., 11. rade: R. G., T. XX, S. nad Q., 12. rade: Ing. F. G., E. 8, R., ČR, 13. rade: A. G., M. XX, F., 14. rade: M. O., G. XX/X, L., 15. rade: K. D., M. R. H. XX, S. nad Q., 16. rade: K. A., H. nad N. č. XXX, 17. rade: C. H., L. č. XX, 18. rade: K. H., H. XX, S. nad Q., 19. rade: G. H., T. XXX, S. nad Q., 20. rade: R. H., E. Q. XXX/XX, N. O., 21. rade: K. H., M. R. H. XX, S. nad Q., 22. rade: G. H., H. XX, D., 23. rade: Ing. Y. Q., H. 6, S. nad Q., 24. rade: D. Q., Q. XX, S. nad Q., 25. rade: C. I., E. XX, R., žalovaní v 5. až 25. rade zast. spoločným zástupcom Okresný úrad Nitra (odbor opravných prostriedkov), Štefánikova trieda 69, Nitra, 26. rade: Slovenský pozemkový fond - Regionálny odbor Nové Zámky, Svätoplukova 1, Nové Zámky, o preskúmanie rozhodnutia Krajského pozemkového úradu v Nitre č. 2010/00285-Ga zo dňa 14.09.2010, ŠM, o odvolaní žalobcu a žalovanej v 3. rade proti rozsudku Krajského súdu v Nitre, č. k. 26S/19/2012 - 184 zo dňa 17. decembra 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre
č. k. 26S/19/2012 - 184 zo dňa 17. decembra 2015 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Odôvodnenie

1.

Krajský súd v Nitre rozsudkom č. k. 26S/19/2012 - 184 zo dňa 17. decembra 2015 podľa ustanovenia § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia Krajského pozemkového úradu v Nitre č. 2010/00285-Ga zo dňa 14.09.2010, žiadajúc, aby krajský súd napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, dospejúc k záveru po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe, že rozhodnutie a postup správneho

orgánu v medziach žaloby je v súlade so zákonom. Krajský súd účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že krajský súd z obsahu administratívneho spisu zistil, že predmetná právna vec sa týka vysporiadania vlastníctva k pozemkom, ktoré sa nachádzajú v záhradkovej osade SZZ „E.“ v katastrálnom území S. nad Q.. Celé konanie sa začalo na základe návrhu užívateľov predmetných pozemkov v zmysle § 7 ods. 1 zák. č. 64/1997 Z. z.. Správny orgán zabezpečil vyhotovenie registra pôvodného stavu a vyhláškou zo dňa 21.04.2004 oznámil začatie konania na vysporiadanie vlastníctva pozemkov v zriadenej záhradkovej osade. Rozhodnutím zo dňa 28.06.2004 schválil správny orgán úvodné podklady. Zároveň vyzval vlastníkov, aby sa vyjadrili k spôsobu náhrady podľa § 10 cit. zákona. Následne správny orgán rozhodnutím zo dňa 12.04.2005 č. OPÚ-106-05/4536/LM rozhodol v zmysle § 10 ods. 3 cit. zák. o náhrade v peniazoch vlastníkom, ktorí sa k spôsobu náhrady nevyjadrili, ďalej rozhodol o náhradných pozemkoch vlastníkom, ktorí trvali na odkúpení stavieb, trvalých porastov. Odo dňa 08.07.2009 bol verejne vyvesený projekt pozemkových úprav v súlade s ust. § 13 ods. 1 cit. zák.. Proti výpisu z návrhu projektu podala v zákonnej lehote námietku žalovaná v 2. rade, ktorej správny orgán druhého stupňa v zmysle § 13 ods. 4 nevyhovel. Voči tomuto rozhodnutiu podala žalovaná v 2. rade odvolanie, o ktorom rozhodlo MP SR dňa 05.11.2009 tak, že odvolanie zamietlo a napadnuté rozhodnutie potvrdilo. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 12.11.2009. Rozhodnutím č. ObPÚ-21-09/9278/LV bol schválený projekt pozemkových úprav (§ 13 ods. 5 cit. zák.). Následne v zmysle § 15 ods. 1 rozhodnutím č. ObPU-10-10/4489/LV zo dňa 12.01.2010 nariadil správny orgán prvého stupňa vykonanie projektu pozemkových úprav na vysporiadanie vlastníctva pozemkov v záhradkovej osade „E.“. Proti tomuto rozhodnutiu podali odvolanie žalovaná v 2. rade a H. L.. Správny orgán druhého stupňa konštatoval, že dôvody oboch odvolaní sú vo vzťahu k napádanému rozhodnutiu irelevantné, a preto odvolania zamietol a napádané rozhodnutie potvrdil. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 07.05.2010. Rozhodnutím č. ObPÚ-10-10/6451/LV zo dňa 12.07.2010 správny orgán prvého stupňa podľa § 16 cit. zák. schválil vykonanie projektu pozemkových úprav. Proti rozhodnutiu podala odvolanie žalovaná v 2. rade a žalovaná v 3. rade. Odvolací orgán v žalobe napadnutým rozhodnutím zo dňa 14.09.2010 č. 2010/00285-Ga napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil a odvolanie zamietol. Toto rozhodnutie napadol protestom zo dňa 09.06.2011 krajský prokurátor v Nitre, ktorý sa domáhal z dôvodov totožných ako v žalobe, jeho zrušenia, ktorému Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR rozhodnutím č. 3193/2011-430 zo dňa 26.07.2011 nevyhovel. Aj toto rozhodnutie bolo napadnuté žalovanou v 3. rade, a to podaním rozkladu. MPRV SR svojim rozhodnutím zo dňa 30.03.2012 č. 1448/2012-420 rozkladu nevyhovel a rozhodnutie, ktorým nebolo vyhovené protestu prokurátora potvrdilo.

Krajský súd poukazom na právnu úpravu ustanovenú v § 35 ods. 1 písm. b) v spojení s § 249 ods. 3 O.s.p., ktorú citoval, konštatoval, že z dôvodovej správy k zák. č. 64/1997 Z. z. o užívaní pozemkov v zriadených záhradkových osadách vyplýva, tento zákon bol prijatý z dôvodu, aby upresnil podmienky, kedy sa špecifické pozemkové úpravy s cieľom vysporiadať vlastníctvo v zriadených záhradkových osadách začnú, aký bude ich priebeh, a predovšetkým ustanovuje, za akých podmienok sa doterajší užívatelia a nájomcovia pozemkov v zriadených záhradkových osadách stanú ich vlastníkami, resp. spoluvlastníkmi. Verejný záujem na vysporiadaní vlastníctva k týmto pozemkom, teda aj na vyvlastnení časti občanov spočíva práve v záujme na úplnom usporiadaní pozemkového vlastníctva v SR. Vysporiadanie vlastníctva na týchto pozemkoch aj za cenu odňatia vlastníckeho práva istej časti občanov, je vo verejnom záujme i z dôvodu, že prispeje k posilneniu právnej istoty, a to nielen záhradkárov a užívateľov, ale aj samotných vlastníkov.

Krajský súd poukázal na to, že konanie podľa zák. č. 64/1997 Z. z. má viacero etáp, a právoplatným uzatvorením jednej etapy sa začína konanie o ďalšej etape; v každej etape konania sa správny orgán zaoberá inými skutočnosťami a inými námietkami; v preskúmanom prípade boli už etapy č. 1 a 2 právoplatne ukončené; v 3. etape týkajúcej sa vykonania projektu pozemkových úprav podľa § 15 a nasl. a jeho schválenia boli zo strany žalovaných v 2. a 3. rade ako aj zo strany žalobcu namietané skutočnosti, ktoré sú už pre toto štádium

bezpredmetné a právne irelevantné, pretože už o nich bolo právoplatne rozhodnuté v predchádzajúcich etapách.

K námietkam žalobcu, ktorými poukazom na formálne vady napádaných rozhodnutí namietal, že vo výroku nie je presne označený projekt pozemkových úprav, ktorého vykonanie schválil, nie je uvedené kto ho vyhotovil a tento nie je súčasťou rozhodnutia, ako aj že vo výroku nie je uvedené, kto vlastníctvo nadobúda a k akým pozemkom, a taktiež napáda nedostatočné odôvodnenia v žalobe označených rozhodnutí, krajský súd konštatoval, že hoci s niektorými námietkami sa možno stotožniť, ale vo všeobecnosti možno prijať záver, že ide o drobné, formálne pochybenia, ktoré nemajú za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej. Uviedol, že dôkazom tohto tvrdenia je i skutočnosť, že na základe právoplatného schváleného vykonania projektu pozemkových úprav, nadobudli užívatelia vlastnícke právo k pozemkom nachádzajúcich sa v zriadenej záhradkovej osade, katastrálny úrad vykonal zmeny v katastri nehnuteľností v zmysle projektu (vykonanie schváleného projektu tak bolo pre katastrálny úrad určité a zrozumiteľné na to, aby na základe neho zmeny vykonal), a teda bol úspešne zavŕšený celý proces predpokladaný zák. č. 64/1997 Z. z..

K ďalšej námietke žalobcu, ktorou namietal, že správne orgány v napadnutých rozhodnutiach neprihľadli na rozsudok ESLP zo dňa 27.11.2007 ako aj na rozsudok toho istého súdu zo dňa 27.01.2009, keď v časti výšky náhrady za pozemky, ktorú účastníčky konania namietali, ide o totožný prípad, majú za to že v správnom konaní bolo porušené pravidlo rovnosti v právach garantovaných Ústavou SR, keď štát odníma pozemok z vlastníctva jedného subjektu práva a zveruje ho do vlastníctva iného subjektu práva, krajský súd uviedol, že konanie o náhrade za pozemky, nie je predmetom rozhodnutia, ktorého preskúmania sa žalobca v tomto konaní domáha, pričom konanie, v ktorom sa otázka náhrad za pozemky riešila (§ 10 cit. zák.), už bolo právoplatne ukončené.

Podľa názoru krajského súdu argumentácia žalobcu ohľadne poskytnutia náhrady za pozemok, či už v zmysle zák. č. 64/1997 Z. z. alebo jeho novely č. 57/2011 Z. z. a jej analógia s cit. rozsudkom ESLP je preto v danom štádiu konania právne irelevantná, keď správne orgány v rozhodnutiach, ktoré sú touto žalobou napádané, nemali dôvod sa otázkou náhrad zaoberať. Poukazom na rozsudok ESLP a argumentáciu žalobcu, krajský súd konštatoval, že v súvislosti s prevodom pozemkov na záhradkárov, ku ktorému došlo v rámci konania o pozemkových úpravách, bol uskutočnený zásah do majetkových práv pôvodných vlastníkov za podmienok, ktoré ustanovuje zákon a vo verejnom záujme, avšak nebola splnená podmienka existencie vzťahu primeranosti medzi použitými prostriedkami a cieľom, ktorý sa mal dosiahnuť. Dal do pozornosti, že rozhodnutie ESLP sa netýka problematiky poslednej etapy konania o pozemkových úpravách - nariadenie vykonania projektu pozemkových úprav, ktorú riešil správny orgán v súdom preskúmanom konaní.

Krajský súd dospel k záveru, že žalobcom namietané procesné pochybenia správnych orgánov neodôvodňujú zrušenie napádaného rozhodnutia žalovaného, nakoľko takýmto postupom by došlo k zásahu do práv a povinností účastníkov správneho konania vo väčšom rozsahu, ako predpokladá ust. § 249 ods. 3 OSP, majú za to, že žalobca vo svojej žalobe nepreukázal a ani nepreukazoval potrebu ochrany verejného záujmu. V danej súvislosti krajský súd dal do pozornosti rozhodnutie NS SR sp. zn. 8Sžo 440/2009 zo dňa 18.03.2010, ktorého právnu vetu citoval - „Pri podávaní žaloby zo strany prokurátora je potrebné, aby prokurátor posudzoval každý prípad so zreteľom na všetky okolnosti prípadu v zmysle proporcionality výsledku zamýšľaného žalobou a práv účastníkov nadobudnutých v dobrej viere.“

Záverom krajský súd uviedol, že v danom prípade nevzhladol také porušenia postupu v konaní a rozhodovaní žalovaného v 1. rade (resp. jeho právneho predchodcu), pre ktoré by bolo na mieste zrušiť žalobou napadnuté administratívne rozhodnutie. Poukazom na právnu úpravu v § 249 ods. 3 O.s.p. krajský súd konštatoval, že verejným záujmom na prijatí zákona č. 64/1997 Z. z. bolo vysporiadanie vlastníctva k pozemkom v zriadených záhradkových osadách, a to aj vyvlastnením časti občanov, v

záujme úplného usporiadania pozemkového vlastníctva, vyslovil názor, že prokurátor predmetnou žalobou verejný záujem, ktorý bol postupom správnych orgánov naplnený neochraňuje, ale ho spochybňuje.

O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že účastníkom náhradu trov konania nepriznal (§ 250k ods. 1 OSP).

2.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V dôvodoch odvolania žalobca poukazom na skutkové zistenia daného prípadu, namietal, že krajský súd v odôvodnení rozsudku zameral podstatnú pozornosť otázke verejného záujmu a otázke poskytnutia náhrady za vyvlastnené pozemky, pričom s ostatnými námietkami zo strany navrhovateľa sa dôsledne nevysporiadal, resp. niektorým venoval len minimálnu pozornosť. Mal za to, že pokiaľ teda krajský súd nepreskúmal komplexne námietky žalobcu, postupoval nedôsledne, čím postihol svoj rozsudok znakom nepreskúmateľnosti, pričom uvedeným postupom bolo porušené právo navrhovateľa na spravodlivý a riadny súdny proces.

Žalobca poukazom na obsah žaloby, zopakujúc žalobné námietky pod bodmi 1/ až 4/, vytýkal krajskému súdu, že tento len stroho konštatoval, že hoci s niektorými sa možno stotožniť vo všeobecnosti, ale nemožno prijať záver, že ide o drobné formálne pochybenia, ktoré nemajú za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej. Namietal nepreskúmateľnosť uvedenej argumentácie krajského súdu.

Poukazom na právnu úpravu ustanovenú v § 157 ods. 2 O.s.p., ktorú citoval, žalobca vyslovil názor, že napadnutý rozsudok krajského súdu nie je v súlade s uvedenou právnou normou. Tvrdil, že procesnému právu navrhovateľa vznášať v žalobe námietky nezákonnosti voči postupu a rozhodnutiu správneho orgánu, zodpovedá povinnosť správneho súdu preskúmať rozhodnutie správneho orgánu v rozsahu žalobných námietok a v rozhodnutí sa vysporiadať, z akých dôvodov ich nepovažuje za dôvodné. Trval na tom, že pokiaľ krajský súd tak neurobil, zaťažil svoje rozhodnutie vadami spočívajúcimi v porušení všeobecných princípov - podriadiťných pod vadou konania v zmysle § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p., v ktorej súvislosti poukázal na rozhodnutie najvyššieho súdu 6Sžf/62/2013.

Žalobca nesúhlasil ani s argumentáciou krajského súdu vo vzťahu k verejnému záujmu. Trval na tom, že verejný záujem zákonnosti konania v danom prípade prokurátor jednoznačne chránil. Poukazom na právnu úpravu ustanovenú v § 249 ods. 3 O.s.p. žalobca uviedol, že uvedené ustanovenie prokurátorovi neukladá povinnosť toto tvrdenie zahrnúť do žaloby ako jej obligatórnu náležitosť, pričom napriek tomu v čl. VII. žaloby sa prokurátor vysporiadal s tým, že žiadne právo nadobudnuté v dobrej viere nie je touto žalobou dotknuté, keď z nezákonného rozhodnutia nie je možné legálne nadobudnúť v dobrej viere žiadne právo, poukajúc tiež na to, že v napadnutom správnom konaní bolo porušené pravidlo rovnosti v právach garantovaných v Ústave SR v čl. 12, keď orgán štátu odníma pozemok z vlastníctva jednému subjektu práva a zveruje ho do vlastníctva druhému subjektu práva, majúc za to, že nie je možné záujem nájomcov pozemkov pôdy si túto pôdu ponechať a využívať pre svoje potreby, nadradíť rovnakému záujmu jej doterajších vlastníkov. Namietal, že krajský súd sa s uvedeným tvrdením nevysporiadal.

Žalobca taktiež nesúhlasil s argumentáciou krajského súdu vo vzťahu k primeranej náhrade za vyvlastnenie pozemkov v danom prípade. Vytýkal krajskému súdu, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je tiež v rozpore s jeho výrokom, keď žalobu zamietol napriek tomu, že v odôvodnení rozsudku nevyslovil, že dospel k záveru, že postup a rozhodnutie správneho orgánu v medziach žaloby boli v súlade so zákonom.

3.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podala odvolanie aj účastníčka konania C. L. - žalovaná v 3. rade, v zákonnej lehote. Navrhovala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobnému návrhu Krajskej prokuratúry v Nitre vyhovie. Súčasne žiadala, aby konanie o jej dopĺňujúcom návrhu o uplatnení finančného zadost'učinenia vrátil na rozhodnutie súdu prvého stupňa, keďže prvostupňový súd o ňom vôbec nerozhodol a ani ho nevytlúčil na samostatné konanie.

V dôvodoch odvolania odvolateľka poukazom na skutkové zistenia daného prípadu, namietala, že krajský súd vo veci rozhodol nespravodlivo v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky a medzinárodného Dohovoru a dodatkového Protokolu o ochrane ľudských práv a slobôd. Navrhovala postúpiť otázku diskriminácie a súladu zákona č. 64/1997 Z.z. s Ústavou SR a medzinárodným Dohovorom o ochrane ľudských práv a slobôd na Ústavný súd SR, pre nové skutočnosti.

4.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu účastníčky konania uviedol, že účastníčka konania zhodne s odvolaním krajského prokurátora navrhuje, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, stotožniac sa s jej odvolaním.

5.

K odvolaniam žalobcu a žalovanej účastníčky konania sa vyjadril žalovaný tak, že navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil a odvolania zamietol. Nesúhlasil s odvolacími dôvodmi odvolateľov. Uviedol, že v celosti trvá na svojom vyjadrení k žalobe č. 2012/00321 z 25.10.2012, ako aj správnosti dôvodov napadnutého správneho rozhodnutia. Poukazom na to, že žalobca v odvolaní uviedol tie isté dôvody ako v proteste, žalovaný zopakoval svoje tvrdenia uvedené vo vyjadrení k žalobe k jednotlivým žalobným dôvodom.

Tvrdenia odvolateľky C. žalovaný považoval za nepravdivé, zavádzajúce, nedôveryhodné a účelové.

Výslovil názor, že krajský súd sa v napadnutom rozsudku vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi argumentami uvedenými v žalobe.

6.

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) upravujúci v zmysle § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 2 S.s.p. odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania žalobcu a žalovanej v 3. rade (§ 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p. a § 492 ods. 2 S.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p., § 492 ods. 2 S.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p. a s § 492 ods. 2 S.s.p.) a dospel k záveru, že v danom prípade neboli splnené zákonné podmienky pre preskúmanie veci v jej merite.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým krajský súd zamietol

žalobu, ktorou sa žalobca - krajský prokurátor, domáhal preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia správneho orgánu - Krajského pozemkového úradu v Nitre č. 2010/00285-Ga zo dňa 14.09.2010, žiadajúc jeho zrušenie a vrátenie veci na ďalšie konanie.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie právneho predchodcu žalovaného správneho orgánu, ako aj konanie mu prechádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so zásadnými námietkami uvedenými v žalobe prokurátora a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia správneho orgánu.

Predmetom preskúmacieho konania v danej veci bolo rozhodnutie Krajského pozemkového úradu v Nitre č. 2010/00285-Ga zo dňa 14.09.2010, ktorým bolo s konečnou platnosťou rozhodnuté o schválení vykonania projektu pozemkových úprav na vysporiadanie vlastníctva k pozemkom v záhradkovej osade „E.“ v kat. úz. S. nad Q., podľa zákona č. 64/1997 Z. z..

Najvyšší súd v procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich z predloženého spisu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis, obsiahnutých v odôvodnení napadnutého prvostupňového rozsudku, ktoré z tohto dôvodu neopakuje a súčasne na ne poukazuje.

Zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu odvolací súd mal preukázané, že Krajský pozemkový úrad v Nitre rozhodnutím č. 2010/00285-Ga zo dňa 14.09.2010, odvolania účastníkov konania zamietol a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie Obvodného pozemkového úradu v Nových Zámkoch č. ObPÚ-10-10/6451/LV zo dňa 12.07.2010. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.10.2010. Správny orgán prvého stupňa uvedeným rozhodnutím podľa § 16 zákona č. 64/1997 Z. z. schválil vykonanie projektu pozemkových úprav na vysporiadanie vlastníctva k pozemkom v záhradkovej osade „E.“ v kat. úz. S. nad Q., ktorý bol vyhotovený v máji 2009, schválený rozhodnutím č. ObPÚ -10-10/4489/LV právoplatné dňa 07.05.2010 a súčasne podľa § 17 ods.1 uvedeného zákona určil, že vlastníctvo k pozemkom sa nadobúda dňom, keď sa rozhodnutie stane právoplatným a podľa § 16 ods. 2 tohto zákona určil Slovenskému pozemkovému fondu lehotu 60 dní na poskytnutie náhrady v peniazoch vlastníkom uvedených v projekte pozemkových úprav.

Proti rozhodnutiu Krajského pozemkového úradu v Nitre č. 2010/00285-Ga zo dňa 14.09.2010, podal protest Krajský prokurátor v Nitre zo dňa 09.06.2011, ktorým žiadal zrušenie uvedeného rozhodnutia pre jeho nezákonnosť. Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR rozhodnutím č. 3193/2011-430 zo dňa 26.07.2011 protestu prokurátora nevyhovelo. Proti uvedenému rozhodnutiu žalovaná v 3. rade podala rozklad, o ktorom minister MPRV SR rozhodol rozhodnutím zo dňa 30.03.2012, č. 1448/2012-420 tak, že rozkladu nevyhovelo a prvostupňové správne rozhodnutie, ktorým nebolo vyhovené protestu prokurátora, potvrdil.

Žalobca - Krajský prokurátor v Nitre, žalobou podanou na Krajský súd v Nitre dňa 14.06.2012 sa domáhal preskúmania zákonnosti a následne zrušenia rozhodnutia právneho predchodcu žalovaného v 1. rade - Krajského pozemkového úradu v Nitre č. 2010/00285-Ga zo dňa 14.09.2010, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa č. ObPU-10-10/6451/LV zo dňa 12.07.2010, o schválení vykonania projektu pozemkových úprav na vysporiadanie vlastníctva k pozemkom v záhradkovej osade „E.“ v kat. úz. S. nad Q., namietajúc jeho nezákonnosť. Žalobca v žalobe za účastníkov na strane žalovaných označil fyzické osoby pod bodmi 2/ až 26/, (zrejme vychádzajúc z úpravy na doručenie prvostupňového správneho rozhodnutia Obvodného pozemkového úradu v Nových Zámkoch z 12.07.2010, v dôsledku čoho) za účastníka správneho konania označil JUDr. Q. R. ako žalovanú v 4. rade.

Skutkové zistenia vyplývajúce z administratívneho spisu preukazujú, že JUDr. Q. R. nebola účastníčkou správneho konania na vysporiadanie vlastníctva k pozemkom v záhradkovej osade „E.“ podľa zákona č. 64/1997 Z. z., bola však splnomocnená zástupkyňa užívateľov pozemkov v uvedenej záhradkovej osade,

v mene ktorých aj podala návrh na začatie správneho konania na vysporiadanie vlastníctva k pozemkom v uvedenej záhradkovej osade podľa zákona č. 64/1997 Z. z..

Podľa § 249 ods. 1, 2, 3 O.s.p. konanie sa začína na návrh, ktorý sa nazýva žalobou.

Žaloba musí okrem všeobecných náležitostí podania obsahovať označenie rozhodnutia a postupu správneho orgánu, ktoré napadá, vyjadrenie, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie a postup napadá, uvedenie dôvodov, v čom žalobca vidí nezákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu, a aký konečný návrh robí.

Prokurátor pri podaní návrhu podľa § 35 ods. 1 písm. b/ (ďalej len "žaloba") dbá o to, aby práva nadobudnuté v dobrej viere boli čo najmenej dotknuté.

Podľa § 250 ods. 1 O.s.p. účastníkmi konania sú žalobca a žalovaný. Súd aj bez návrhu uznesením priberie do konania účastníka správneho konania, ktorého práva a povinnosti by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté.

Pred začatím preskúvacieho konania vo veci samej súd skúma, či žaloba spĺňa zákonom predpísané formálne náležitosti v intenciách ustanovenia § 249 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1, s § 42 ods. 1 a s § 79 ods. 1, súčasne či žaloba bola podaná v zákonnej lehote v zmysle § 250b ods. 1 O.s.p., či žalobu podala oprávnená osoba, ďalej či žaloba je podaná proti rozhodnutiu správneho orgánu, ktorý rozhodol v poslednom stupni. Povinnosťou súdu pred vykonaním súdneho prieskumu rozhodnutia žalovaného správneho orgánu napadnutého žalobou v merite veci je zisťovanie a vyriešenie otázky účastníctva konania súdneho prieskumu tak, aby v preskúvanej veci zabezpečil ochranu práv a povinností, resp. oprávnených záujmov všetkým tým účastníkom, ktorí boli účastníkmi správneho konania a prípadným zrušením rozhodnutia žalovaného správneho orgánu, by mohli byť ich práva alebo oprávnené záujmy ako aj povinnosti dotknuté v zmysle § 250 ods. 1 O.s.p..

Odvolací súd z predloženého spisového materiálu žalovaného správneho orgánu zistil, že predmetom správneho konania pred Krajským pozemkovým úradom v Nitre bolo konanie a rozhodovanie o odvolaní účastníkov správneho konania proti rozhodnutiu Obvodného pozemkového úradu v Nových Zámkoch č. ObPÚ-10-10/6451/LV zo dňa 12.07.2010, ktorým správny orgán prvého stupňa podľa § 16 zákona č. 64/1997 Z. z. schválil vykonanie projektu pozemkových úprav na vysporiadanie vlastníctva k pozemkom v záhradkovej osade „E.“ v kat. úz. S. nad Q., ktorý bol vyhotovený v máji 2009, schválený rozhodnutím č. ObPÚ -10-10/4489/LV právoplatného dňa 07.05.2010 a súčasne podľa § 17 ods. 1 uvedeného zákona určil, že vlastníctvo k pozemkom sa nadobúda dňom, keď sa rozhodnutie stane právoplatným a podľa § 16 ods. 2 tohto zákona určil Slovenskému pozemkovému fondu lehotu 60 dní na poskytnutie náhrady v peniazoch vlastníkom uvedeným v projekte pozemkových úprav. Účastníkmi správneho konania na vysporiadanie vlastníctva k pozemkom v záhradkovej osade „E.“ v kat. úz. S. nad Q. podľa zákona č. 64/1997 Z. z. boli v zmysle § 6 uvedeného zákona užívatelia pozemkov v záhradkovej osade, záhradkárská organizácia, vlastníci predmetných pozemkov a Slovenský pozemkový fond.

Vôľou zákonodarcu novelizáciou právnej normy ustanovenej v § 250 ods.1 O.s.p., zákonom č. 384/2008 Z.z. účinného od 15.10.2008 v preskúvacom konaní súdu podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku ustanovujúcej správne súdnictvo bolo zabezpečiť ochranu všetkým účastníkom správneho konania, ktorých práva a povinnosti by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté tak, že týchto účastníkov priberie do konania aj bez návrhu.

Zo spisového materiálu krajského súdu však nevyplýva, že by sa súd prvého stupňa v danom prípade náležite zaoberal otázkou účastníctva konania v zmysle právnej úpravy ustanovenej v § 250 ods. 1 O.s.p. a skúmal splnenie zákonných podmienok pribratia do preskúvacieho konania ako účastníkov tohto konania tých účastníkov správneho konania, ktorých práva a povinnosti by mohli byť zrušením žalobou napadnutého správneho rozhodnutia dotknuté.

Z predloženého spisu krajského súdu je zrejmé, že súd prvého stupňa v konaní súdneho prieskumu

zákonosti rozhodnutia správneho orgánu, žalobou prokurátora napadnutého, konal s JUDr. Q. R., označenou žalobcom v žalobe za žalovanú v 4. rade, dokonca v danej veci rozhodol rozsudkom z 17.12.2015. Súčasne krajský súd dňa 17.12.2015 vydal uznesenie č.k. 26S/19/2012-194 o zastavení konania voči nej, potom ako počas konania zistil, že táto dňa 28.10.2014 zomrela. Konanie voči nej zastavil z dôvodu, že menovaná nebola účastníkom správneho konania, ale len zastupovala žalovaných vymedzených v žalobe.

Vychádzajúc zo splnomocnení založených v administratívnom spise vyplýva, že JUDr. Q. R. nezastupovala účastníkov správneho konania označených žalobcom v žalobe, avšak zastupovala ako splnomocnená zástupkyňa užívateľov pozemkov v uvedenej záhradkovej osade, v mene ktorých aj podala návrh na začatie správneho konania na vysporiadanie vlastníctva k pozemkom v uvedenej záhradkovej osade podľa zákona č. 64/1997 Z. z..

Vzhľadom k uvedenému odvolací súd mal preukázať, že súd prvého stupňa v danom prípade súdnemu prieskumu napadnutého rozhodnutia právneho predchodcu žalovaného nevenoval dostatočnú pozornosť, keď vo veci konal a dokonca rozhodol vo veci samej napadnutým rozsudkom bez toho, aby ustálil okruh účastníkov, pričom vychádzal z nesprávneho označenia účastníčky na strane žalovaných v žalobe (žalovaná v 4. rade), ktorú vadu nechal bez povšimnutia, neujasnil si postavenie ostatných v žalobe označených účastníkov správneho konania a nerozhodol o príbratí za účastníkov konania súdneho prieskumu tých, ktorí neboli žalobcom označení v žalobe, avšak rozhodnutím súdu, by ich práva a povinnosti mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté v zmysle právnej úpravy ustanovenej v § 250 ods.1 O.s.p..

Z uvedených dôvodov odvolací súd preto dospel k záveru, že súd prvého stupňa sa v konaní v danej veci dopustil takého procesného pochybenia, ktoré by mohlo mať vplyv na zákonosť rozhodnutia v preskúmaní konaní súdu, keďže svojim postupom odňal právo na súdny proces ostatným účastníkom, ktorí boli účastníkmi správneho konania a to užívatelia a v súčasnej dobe vlastníci dotknutých pozemkov, o právach ktorých sa v správnom konaní konalo a rozhodovalo a ktorým právo byť účastníkom preskúmaného konania súdu podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku zaručuje právna úprava ustanovená v právnej norme § 250 ods. 1 O.s.p. v znení zákona č. 384/2008 Z.z..

Najvyšší súd Slovenskej republiky z uvedených dôvodov napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. a s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. a v spojení s § 492 ods. 2 S.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.), a to bez toho, aby sa zaoberal hmotnoprávnou stránkou veci v jej merite.

Najvyšší súd Slovenskej republiky súčasne považuje za potrebné dať do pozornosti odvolateľov, ako aj súdu prvého stupňa, že súd v konaní súdneho prieskumu zákonosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku nie je súdom skutkovým. Úlohou súdu pri preskúmaní zákonosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov (§§ 247 a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

Pri preskúmaní zákonosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.).

V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v

žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Podľa čl.1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.

Podľa čl. 2 ods. 2 ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

V zmysle čl. 1 ods. 1 prvá veta ústavy je Slovenská republika zvrchovaný, demokratický a právny štát. Základnou premisou materiálneho právneho štátu prezentuje všeobecná záväznosť práva pre všetkých. To znamená, že štátne orgány, orgány územnej samosprávy, ako aj každý jednotlivец musí konať tak, ako určuje právny poriadok. Základom interpretácie a aplikácie čl. 1 ods. 1 je zabezpečenie materiálneho a nie formálneho právneho štátu. Ústavný súd SR princíp materiálneho právneho štátu prezentoval v právnom názore: „V právnom štáte, v ktorom sú ako neoddeliteľné súčasť okrem iných stelesnené princípy, ako sú právna istota a spravodlivosť (princíp materiálneho právneho štátu), čo možno spoľahlivo vyvodíť z čl. 1 ústavy, sa osobitný dôkaz kladie na ochranu tých práv, ktoré sú predmetom jej úpravy. Povinnosťou všetkých štátnych orgánov je zabezpečiť reálnu možnosť ich uplatnenia tými subjektmi, ktorými boli priznané“ (ÚS 17/1999, Nález z 22. septembra 1999. Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 1999, s. 365; zhodne I.ÚS 44/1999, Nález z 13. októbra 1999. Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 1999, s. 382, I.ÚS 10/98)". (I.ÚS 54/02. Nález z 13. novembra 2002. Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 2002 - II. polrok, s. 750). Z uvedeného vyplýva, že pre zabezpečenie materiálneho právneho štátu je povinnosťou mocenských orgánov štátu konať a rozhodovať v súlade so zákonom v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy.

Podľa čl. 152 ods. 4 ústavy výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

Z uvedeného článku ústavy vyplýva, že výklad a uplatňovanie všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s ústavou. Vplyvom ústavy dochádza k vsunutiu jej obsahovo-hodnotových vlastností do všeobecných pojmov zákona tak, aby bol zabezpečený ústavne konformný výklad. Požiadavka na ústavne konformnú aplikáciu a výklad zákona je súčasťou zákonnosti rozhodnutia ako individuálneho správneho aktu. Práve tu je ťažisko činnosti správneho súdnictva, pretože dikcia zákona nemôže byť interpretovaná izolovane, mimo zmyslu a účelu zákona, cieľa právnej regulácie, ktorý zákon sleduje. Orgány štátu realizujú svoju rozhodovaciu právomoc sú pri výkone svojej moci povinné postupovať v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy, s prihliadnutím na to, že súčasne sú viazané aj právnou úpravou obsiahnutou v medzinárodných zmluvách, ktorými je Slovenská republika viazaná (čl. 7 Ústavy SR) a po vstupe Slovenskej republiky do Európskeho spoločenstva, Európskej únie postupovať tiež v súlade s právne záväznými predpismi Európskeho spoločenstva, Európskej únie.

Podľa článku 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách, medzinárodné zmluvy, na ktorých vykonanie nie je potrebný zákon, a medzinárodné zmluvy, ktoré priamo zakladajú práva alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom, majú prednosť pred zákonmi.

Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd pre ČSFR nadobudol platnosť na základe článku č. 6 dňa 18. mája 1992, bol ratifikovaný a vyhlásený spôsobom ustanoveným zákonom. V zbierke zákonov bol publikovaný pod č. 209/1992 Zb.. Podľa zásad medzinárodného práva musia štáty záväzné zmluvy dodržiavať a najmä ich aplikovať prostredníctvom svojich zákonodarných, výkonných a súdnych orgánov pod hrozbou vzniku medzinárodnoprávnej zodpovednosti štátu za porušenie povinností vyplývajúcich z týchto zmlúv. Súdny ako aj orgány verejnej správy v konaní a rozhodovaní by mali postupovať v intenciách judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, pretože v obdobných veciach možno dôvodne očakávať, že súdny dvor bude v každej obdobnej veci postupovať rovnakým spôsobom.

Zákonodarca v zákone č. 64/1997 Z.z. vyjadril vôľu upraviť užívanie pozemkov v zriadených záhradkových osadách na základe nájomného vzťahu zriadeného týmto zákonom a postup obvodných pozemkových úradov, vlastníkov pozemkov v zriadených záhradkových osadách (ďalej len "vlastníci"), nájomcov a užívateľov pozemkov v zriadených záhradkových osadách a Slovenského pozemkového fondu v konaní o pozemkových úpravách podľa osobitného predpisu 1) (ďalej len "konanie") na účely vypořádania vlastníctva k pozemkom v zriadených záhradkových osadách (§ 1 ods. 1).

Na konanie podľa záhradkového zákona sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, (zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), ak nie je v tomto zákone ustanovené inak alebo ak konanie neupravujú osobitné predpisy, (zákon Slovenskej národnej rady č. 330/1991 Zb.) (§ 18 ods. 2 zákona č. 64/1997 Z.z.)

Správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností. Správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. (§ 3 ods. 1, 2, 4 správneho poriadku).

Správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán (§ 32 ods. 1, 2 správneho poriadku).

Rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti (§ 46 správneho poriadku).

Konanie podľa záhradkového zákona má viacero samostatných etáp, v ktorých zákonodarca ustanovuje podmienky postupu a rozhodnutia a až na základe právoplatne ukončenej danej etapy začína konanie o ďalšej etape. V etape schválenia projektu postupom v zmysle ust. §§ 10 až 14 zákona č. 64/1997 Z.z. príslušný správny orgán v súčinnosti s účastníkmi konania zabezpečuje podklady pre spracovanie projektu, súčasťou ktorého sú podklady pre určenie náhrady za pozemky v záhradkovej osade. Po schválení projektu obvodný pozemkový úrad nariadi rozhodnutím jeho vykonanie, v ktorého rámci sa na základe rozdeľovacieho plánu vytýčia pozemky v samostatnom obvode náhradných pozemkov a vyhotoví sa geometrický plán. Geometrický plán spolu s rozhodnutím, ktorým sa schváli vykonanie projektu (§ 16 ods. 1), je verejnou listinou, na ktorej základe sa vykonajú zmeny v katastri nehnuteľností. Vykonanie projektu sa nenariaďuje, ak sa náhrada poskytuje len v peniazoch a v konaní nebol určený samostatný obvod náhradných pozemkov. (§ 15 ods. 2, 3). Vykonanie projektu obvodný pozemkový úrad schváli rozhodnutím. V rozhodnutí podľa odseku 1 obvodný pozemkový úrad a) určí Slovenskému pozemkovému fondu lehotu na poskytnutie náhrady v peniazoch vlastníkom uvedeným v § 12 ods. 1 písm. a/ štvrtom a piatom bode, b) uvedie pozemky a podiely, ktorých užívatelia nezaplatili v určenej lehote [§ 12 ods. 1 písm. a/ tretí bod] náhradu a hodnotu podielu.(§ 16 ods. 1, 2). Dňom právoplatnosti rozhodnutia o schválení vykonania projektu alebo neskorším dňom uvedeným v rozhodnutí sa nadobúda vlastníctvo k pozemkom v samostatnom obvode zriadenej záhradkovej osady a v samostatnom obvode náhradných pozemkov. Pri zápise vlastníckeho práva k pozemkom v zriadenej záhradkovej osade podľa odseku 1 katastrálny úrad zapíše do katastra nehnuteľností aj povinnosť užívateľa zachovať doterajší spôsob využitia pozemku v zriadenej záhradkovej osade do času, kým sa nerozhodne o jeho inom využití. 27) (§ 17 ods. 1, 2). Uvedenou etapou sa konanie o vypořádanie vlastníctva k pozemkom v zriadených záhradkových osadách končí právoplatným rozhodnutím o

schválení vykonania projektu.

Európsky súd pre ľudské práva v Štrasburgu v prípade Urbárska obec Trenčianske Biskupice proti Slovenskej republike o sťažnosti č. 74258/01 rozhodol Rozsudkom dňa 27.11.2007, v ktorom v bode 146 Súd konštatoval, že v danom prípade došlo k porušeniu článku 1 Protokolu č. 1 a súčasne vyslovil názor, že v rámci výkonu tohto rozsudku sa za účelom zabezpečenia účinnej ochrany práva na majetok v súlade s článkom 1 Protokolu č. 1 zdajú byť na vnútroštátnej úrovni žiaduce všeobecné opatrenia; 1/ dotknutý štát by mal odstrániť všetky prekážky toho, aby sa nájom pôdy v záhradkových osadách realizoval za podmienok, ktoré berú do úvahy skutočnú cenu pôdy a súčasne trhové podmienky v dotknutej lokalite, 2/ dotknutý štát by mal odstrániť všetky prekážky toho, aby sa za prevod vlastníckeho práva k týmto pozemkom poskytla náhrada, ktorej výška bude v primeranom vzťahu k trhovej cene majetku ku dňu prevodu.

Zákon č. 57/2011 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 64/1997 Z.z. o užívaní pozemkov v zriadených záhradkových osadách a vyporiadaní vlastníctva k nim v znení neskorších predpisov bol prijatý v dôsledku výkonu rozsudku Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Urbárska obec Trenčianske Biskupice v. Slovenská republika zo dňa 27. novembra 2007. Na uvedenú zákonnú úpravu nadväzuje novela vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, ktorou sa mení vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 492/2004 Z. z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku v znení neskorších predpisov. Účelom novely záhradkového zákona bolo v rámci výkonu uvedeného rozsudku Európskeho súdu pre ľudské práva uskutočniť na vnútroštátnej úrovni všeobecné opatrenia, ktoré spočívajú v tom, že štát odstráni všetky prekážky toho, aby sa nájom pôdy v záhradkových osadách realizoval za podmienok, ktoré berú do úvahy skutočnú cenu pôdy a súčasne trhové podmienky v dotknutej lokalite a ďalej odstráni všetky prekážky toho, aby sa za prevod vlastníckeho práva k takýmto pozemkom poskytovala náhrada, ktorej výška bude v primeranom vzťahu k trhovej cene majetku ku dňu prevodu. Nová právna úprava mení spôsob určovania výšky ročného nájomného za užívanie pozemkov, a tiež spôsob určovania výšky peňažnej náhrady za pozemky v zriadenej záhradkovej osade. Okrem uvedeného sa presnejšie definuje aj charakter náhradného pozemku za pozemok v zriadenej záhradkovej osade.

Novela záhradkového zákona v právnej norme ustanovenej v § 18b ods. 1, 2 stanoví, že účastník konania, o ktorého právach bolo právoplatne rozhodnuté schválením vykonania projektu pozemkových úprav do 31. marca 2011 má právo na finančnú náhradu za pozemky v peniazoch, a to v sume zodpovedajúcej rozdielu náhrady v peniazoch podľa tohto zákona a náhrady v peniazoch účastníkovi už poskytnutej, ak o poskytnutie finančnej náhrady požiada do 31. decembra 2011 na obvodnom pozemkovom úrade, ktorý schválil vykonanie projektu pozemkových úprav; inak toto právo zaniká. Finančná náhrada podľa odseku 1 sa vyplatí z prostriedkov Slovenského pozemkového fondu, na základe rozhodnutia obvodného pozemkového úradu.

V ďalšom konaní bude preto povinnosťou prvostupňového súdu aj v intenciách vyššie uvedeného opätovne dôsledne preskúmať postupom podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného správneho orgánu, prejednať vec v medziach podanej žaloby prokurátora, odstrániť vytýkané nedostatky, vysporiadať sa opätovne so žalobnými námietkami žalobcu, znovu o nej rozhodnúť a svoje rozhodnutie aj riadne a presvedčivo odôvodniť. V novom rozhodnutí vo veci samej rozhodne krajský súd o náhrade trov konania a súčasne i o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p.).

Záverom odvolací súd dodáva, že napriek apelačnému opravnému systému, ktorý sa v správnom súdnictve v Slovenskej republike v zmysle príslušnej právnej úpravy uplatňoval, primárne preskúmaval zákonnosť napadnutého rozhodnutia správneho orgánu krajský súd ako súd prvého stupňa. Úlohou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu odvolacieho bolo preskúmať vecnú správnosť prvostupňových rozhodnutí a nie nahrádzať prieskumnú činnosť súdu prvého stupňa vrátane odôvodňovania rozhodnutia.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednohlasne (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.